

מציג:

ירושלים מארחת את המשוררת מיכל סנונית לרגל הוצאת הספר

מיכל סנונית כל השירים אירוע ספרותי בזום

עורך ומראיין: אביחי קמחי
דברי פתיחה: לליב סנונית סנדנר
משתתפים: ורד טוהר
רן יגיל
ניקולא יוזגוף אורבך
צביקה ניר
[לפי סדר א"ב שם משפחה]

23.8.21
יום שני בשעה 20:30

חסר מפגש: 87166397870 , סיסמא: 665715

שירת מיכל

מיכל סנונית - כל השירים

צביקה ניר

בְּחֻלּוֹמֵי אֲנִי קוֹרְעֵת חֲלוֹנוֹת
אֶל כְּרֹד צוּיָן
מוֹרִידָה חֲבָלִים
אֶל מִי

מיכל
בת
שאול

שְׁנַמְלֵט
וְאִינוֹ שָׁב
אִינוֹ שָׁב
מִי שְׁנַמְלֵט מִמְּנִי
אֵלַי.

בְּחֻלּוּמֵי
כְּבֵד הַחֶבֶל
וְאֲנִי כּוֹרֶכֶת אוֹתוֹ
סָבִיב צְנֹאֲרִי.
מוֹשְׁכֶת, קוֹוָה
(הִנֵּה הוּא בָּא!
הִנֵּה הוּא בָּא!)

וּפְתָאֵם אֲנִי מְגַלָּה
כִּי אִישׁ זֶר חָמַד לוֹ לְצוֹן
וְאָבֹן כְּבִדָּה
מִבֵּיטָה בְּחֻלּוֹן (יֵשׁ לָהּ
עֵינַיִם לְאָבֹן הַזֹּאת)
וְלֹא הוּא.
כְּעָדִי עַל צְנֹאֲרִי
צוֹחֶקֶת הָאָבֹן לְאִידִי.

אַל תְּצַחֲקֵי, אֲנִי אוֹמֶרֶת לָהּ,
אַל תְּצַחֲקֵי לְבִשְׁתִּי
בְּנֶהָר אֲמָצָא אָבוֹן אַחֲרַת
עַת אֲצַלֵּל

אֲצַלֵּל

אֲצַלֵּל

וְאֶהְיֶה לְנֶצַח

נֶצַח

זוֹרֵם.

ורד טוהר

*

כשנגעת בי

כל העולם עלה על גדותיו
גופי נפער חלונות חלונות
ומכל חלון התעופפה ציפור
לעולם שאהב אותי
כשנגעת בי.
(מיכל סנונית, נגיעה, 1990)

*

מלאכית שלי
בודדה בשמים
מי נותן עליך דעתו?
העולם נברא להלל
שניים שניים
רק את מלאכית בעולם
גופך מעופף לבדו.

ושלושה פרחים בשדה צהוב
שרים פעמיים כי טוב
הם שלך כי ילדת אותם משכבר
מלאכית שקופת מכאוב.

פעם הייתה בך
גאוות הדקל בתמר
היום הכוכבים דוקרים את גופך
שנפער, ונסער, ונסגר.
(מיכל סנונית, נגיעה, 1990)

אדם מת באמצע חייו

אדם מת באמצע חייו והוא ממשיך ללכת.

אין הוא בא בשמחות, בלבבו שלכת.

גופו בית מות לו והוא הולך.

אגר בית, בגדים, ספרים ורהיטים.

ילדיו זה כבר הפליגו למרחקים.

שערותיו הלבנו כמפרשים.

יש בו פנינים ששקעו לפני שנים

אבל אין לו פנים.

אדם מת באמצע חייו והוא ממשיך ללכת.

אדם שילדותו אמרה שירה ונעוריו קראו למרחקים.

ינוד כמו צפור אך כבהמת משא ומשך את עגלתו

ואיבריו ידבקו כצדפה בים. וכי יגעו דגים באבריו

ינוסו למרחק פן ינגעו בתחתיות המות.

אדם מתעורר והנה הוא באמצע חייו.

מביט כה וכה, והכל כה גבוה מסביבו.

אולי, הוא אומר בלבבו, ינץ פרח אדם בשערי

ולא אותר לבדי.

רן יגיל

רגעים

הַרְגַע מִמְגִּיט אֶל הַנֵּיֶר

מְלִים מְלִים

עַד שִׁיר –

וּמִקְפִּיאֹו.

עוֹבֵר אָדָם

טוֹמֵן אוֹתוֹ בְּלֵב –

וּמִפְשִׁירוֹ.

וְאוֹר זְרוּעַ עַל פְּנֵיו

וְאוֹר עַל פְּנֵי הָעִיר.

הוֹלֵךְ אָדָם

וּבְלֵבוֹ יֵשׁ שִׁיר.